

Βεροίας Παντελεήμων: Ο Χριστός ζητάει από μας το πολύτιμο μύρο της ψυχής μας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή των Βαΐων το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στον Ιερό ναό Αγίων Αναργύρων Βεροίας.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας χοροστάτησε στην Ιερά Λιτάνευση της Εικόνας της Βαϊφόρου και στη τελετή ευλογήσεως των Βαΐων, κατά το τυπικό της Σιωνίτιδος Εκκλησίας. Τέλος, σύμφωνα με την παράδοση, βγήκε αναμνηστική φωτογραφία με τους ιερείς και τους ιεροπάιδες της Ενορίας.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Διατί τοῦτο τό μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καί ἐδόθη πτωχοῖς;»

Στήν ἀφελῇ καί δῆθεν φιλάνθρωπη ἐρώτηση τοῦ Ἰούδα ὁ Χριστός δίδει μία ἀπροσδόκητη ἴσως καί ἀποστομωτική ἀπάντηση: «Τούς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμέ δέ οὐ πάντοτε ἔχετε». Δίδει μία ἀπάντηση σέ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ὑποκριτικά παριστάνουν τούς εὐσεβεῖς καί τούς ἐλεήμονες ἀλλά καί κρίνουν καί κατακρίνουν τούς ἀδελφούς τους. Δίδει μία ἀπάντηση σέ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συγχέουν τίς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τόν πλησίον.

Ἡ ἐντολή τῆς ἀγάπης πρὸς τόν πλησίον εἶναι βεβαίως μία ἀπό τίς δύο ἐντολές, ἀπό τίς ὁποῖες, ὅπως λέγει ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας, «ὅλος ὁ νόμος καί οἱ προφῆται κρέμονται». Ἀντίστοιχα, ἡ ἀντιμετώπιση τῶν ἐνδεῶν καί πασχόντων ἀνθρώπων ὡς «ἐλαχίστων ἀδελφῶν» του, ὅπως τούς χαρακτηρίζει ὁ Χριστός, ὁμιλώντας γιά τή μέλλουσα κρίση, ἀποτελεῖ ἀδιαμφισβήτητη πραγματικότητα. Ἡ μία ὅμως ἐντολή δέν ἀκυρώνει ἐπ' οὐδενί τήν ἄλλη.

Αὐτές τίς δύο ἀλήθειες ὑπογραμμίζει μέ τή σύντομη ἀπάντησή του πρὸς τόν Ἰούδα ὁ Χριστός, καί συγχρόνως ἀκυρώνει ὁποιαδήποτε διάθεση κρίσεως καί κατακρίσεως τῶν συνανθρώπων μας, δικαιώνοντας τήν Μαριάμ, ἡ ὁποία ἐκφράζοντας τήν εὐγνωμοσύνη της ἔπλυνε μέ τό πολύτιμο μύρο τά πόδια του καί τά σκούπισε μέ τά μαλλιά της.

«Τούς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμέ δέ οὐ πάντοτε ἔχετε», λέγει ὁ Χριστός. Τούς πτωχοὺς τούς ἔχετε πάντοτε κοντά σας, γιά νά τούς βοηθήσετε, γιά νά τούς ἐνισχύσετε, γιά νά κάνετε ὅ,τι ἡ ἀγάπη σας κρίνει σκόπιμο γιά τήν ἀνακούφισή τους. Ἐμένα ὅμως δέν μέ ἔχετε κοντά σας πάντοτε.

Τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει ὅτι ὁ Χριστός δέν ἀπορρίπτει τήν ἐκφραση τῆς εὐγνωμοσύνης καί τῆς ἀγάπης μας. Μπορεῖ νά μήν τήν ἔχει ἀνάγκη, μπορεῖ νά μήν τήν χρειάζεται, τήν δέχεται ὅμως μέ χαρά, ὅπως θά τήν δεχόταν ὁ κάθε πατέρας ἀπό τά παιδιά του, ὁ κάθε ἄνθρωπος ἀπό τούς φίλους του καί ἀπό αὐτούς τούς ὁποίους εὐεργέτησε.

Καί εάν ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι σπεύδουμε νά ἐκφράσουμε τήν εὐχαριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη μας στούς ἀνθρώπους πού μᾶς εὐεργέτησαν μέ κάποιο τρόπο στή ζωή μας, δέν εἶναι φυσικό ὅτι ἔχουμε χρέος καί ὀφείλουμε νά ἐκφράζουμε πολύ περισσότερο τήν εὐγνωμοσύνη καί τήν εὐχαριστία μας πρός τόν Θεό, ὁ ὁποῖος δέν μᾶς χάρισε μόνο τήν ὑπαρξη καί τή ζωή μας, οὔτε μόνο ὅλα ὅσα ἀπολαμβάνουμε γύρω μας καθημερινά, ἀλλά καί θυσιάσθηκε γιά τή σωτηρία μας;

Καί καθώς εὐρισκόμεθα ἕξι ἡμέρες πρίν ἀπό τό Πάσχα, ἕξι ἡμέρες πρίν νά ζήσουμε τό Πάθος καί νά ἑορτάσουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἐπιδιώκει νά μᾶς προετοιμάσει γι' αὐτές τίς ἅγιες ἡμέρες ὑπενθυμίζοντάς μας τό χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης μας πρός τόν Κύριό μας, ὁ ὁποῖος ἔπαθε, σταυρώθηκε, ἐτάφη καί ἀναστήθηκε γιά χάρη μας.

Μᾶς ὑπενθυμίζει τό χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης πρός τόν Σωτήρα καί Λυτρωτή μας Χριστό, προβάλλοντας ἀφενός τό παράδειγμα τῆς γυναικός πού προσέφερε τό πολύτιμο μύρο στόν Χριστό καί ἀφετέρου τούς λόγους τοῦ Κυρίου πρός τόν Ἰούδα, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἀφοροῦν καί ὅλους ἡμᾶς. «Τούς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμέ δέ οὐ πάντοτε ἔχετε».

Ἄς σκεφθοῦμε καί ἅς προβληματισθοῦμε καί ἡμεῖς ἀπό αὐτοῦς τούς λόγους τοῦ Κυρίου μας. Ὅχι γιά νά ἀγνοήσουμε τούς πτωχοὺς ἀδελφούς μας αὐτές τίς ἡμέρες, ἀλλά γιά νά μήν ξεχάσουμε τόν Χριστό καί τό χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης πού ἔχουμε πρός Αὐτόν.

Πολλοί νομίζουμε ὅτι οἱ προετοιμασίες αὐτῶν τῶν ἡμερῶν ἀρκοῦν γιά νά ἑορτάσουμε τό Πάθος καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας, καί ἀπορροφημένοι ἀπό αὐτές ξεχνοῦμε τό νόημα τῶν ἡμερῶν, ξεχνοῦμε τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος σταυρώνεται γιά μᾶς. Τόν βλέπουμε ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, τόν βλέπουμε στόν τάφο, χωρίς ὅμως νά συνειδητοποιοῦμε τί τοῦ ὀφείλουμε καί χωρίς νά τοῦ προσφέρουμε ἔστω καί τήν ἐλάχιστη ἀνταπόδοση γιά τή μεγάλη θυσία του.

Ὁ Χριστός δέν ζητᾷ ἀπό ἡμᾶς πολύτιμο μύρο γιά νά τοῦ πλύνουμε τά πόδια. Ζητᾷ ὅμως τό πολύτιμο μύρο τῆς ψυχῆς μας, τή μετάνοιά μας, ἀλλά καί τή θέλησή μας νά ζήσουμε ἀναστημένοι κοντά του. Ἄς μήν τό ξεχάσουμε. Ἄς μήν τόν λησμονήσουμε. Ἄς τοῦ προσφέρουμε τήν εἰλικρινῆ μετάνοιά μας, καί Ἐκεῖνος θά καθάρει τήν ψυχή μας μέ τή χάρη του καί θά μᾶς προσφέρει τή χαρά τῆς Ἀναστάσεώς του καί τή σωτηρία μας.

© Gerbekes IMBNK